

Tárgy: Ügyvédi beadvány sértő tartalma

BUDAPESTI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG FEGYELMI TANÁCSA

Ügyszám: **2022.F.162/4.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a Dr. [...] ügyvéd által képviselt **Dr. [...]** budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a **2022. szeptember 5.** napján megtartott nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd **2 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget** követett el, ezért **150.000.-Ft (Egyszázötvenezer Forint) pénzbírság** fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a **kiszabott pénzbírságot**, valamint **80.000.-Ft, azaz Nyolcvanezer forint átalányköltséget** 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara 10900011-00000007-20950113 számú bankszámlájára az ügyszámra történő hivatkozással.

I n d o k o l á s:

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

H. Z. (I/A.) és az **E. T. Kft (I/B.)** bejelentése alapján indult az eljárás hivatalból külön ügyszámon.

I/A.

A bejelentés szerint az eljárás alá vont ügyvéd a S. Kft képviseletében olyan levelet küldött a S. Kft üzleti partnereinek, amelyben a Bejelentőt (mint korábbi munkavállalót) „*lopással, sikkasztással és hűtlen kezeléssel*” gyanúsította meg. Ezzel a Bejelentő elmondása szerint nemcsak a becsületét, jó hírnevét sértette meg, hanem ezzel az álláskeresőre is kihatással volt.

A BÜK vezető fegyelmi biztosa 2021.12.08. napján az eljárás alá vont ügyvéddel szemben előzetes vizsgálatot rendelt el.

A vizsgálat céljára rendelkezésre álló 3 hónapos határidő meghosszabbítására került sor 2022.02.23. napján, majd a fegyelmi biztos 2022.05.24. napján fegyelmi eljárást kezdeményezett az eljárás alá vont ügyvéddel szemben.

I/B.

A bejelentés szerint az eljárás alá vont ügyvéd az E. T. Kft üzleti partnereinek olyan levelet küldött, amelyben azzal vádolta a bejelentőt, hogy fiktív számlákat bocsátott ki, illetve a cégről adatokat kért, valamint számlával kapcsolatos adatokat kért megküldeni. A levélben szerepeltette az eljárás alá vont ügyvéd, hogy a bejelentő lopással, sikkasztással és hűtlen kezeléssel eltulajdonított eszközökkel végzi a tevékenységét.

A BÜK vezető fegyelmi biztosa az eljárás alá vont ügyvéddel szemben előzetes vizsgálatot rendelt el. A vizsgálat céljára rendelkezésre álló 3 hónapos határidő meghosszabbítására került sor 2022.03.07. napján, majd a fegyelmi biztos 2022.06.13. napján fegyelmi eljárást kezdeményezett az eljárás alá vont ügyvéddel szemben.

A Fegyelmi Tanács 2022.07.11. napján az I/A. alatti üggyhöz egyesítette az I/B. alatti ügyet.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos (a fegyelmi tárgyalás berekesztését megelőző) végindítványában a tényállás minimális pontosítása mellett a fegyelmi eljárást kezdeményező határozattal egyezően tartotta fenn az indítványát a tényállás tekintetében.

Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd magatartásával megsértette az Üttv. 1. § (3) bekezdését, valamint az Etikai szabályzat 11.5. pontját, mellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 2 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Az eljárás alá vont ügyvéd olyan bűncselekményekkel összefüggésben nevezte meg a természetes személy bejelentőt, ahol még az alapos gyanú sem állt fenn (nem közöltek gyanúsítást), nemhogy jogerős elítélés történt volna.

A büntetés kiszabása során enyhítő körülményként kérte értékelni a kolléga beismerő nyilatkozatát, továbbá, hogy két kiskorú gyermek tartására köteles. A pénzbírság mértékét az alsó határhoz közel kérte megállapítani, és a költségek megfizetésére is kérte kötelezni az eljárás alá vont ügyvédet.

A tényállás:

Az eljárás alá vont ügyvéd 2021. április 16. napján kötött tartós megbízási szerződést a S. Kft-vel a gazdasági társaság működésével összefüggésben jogi tevékenység ellátására.

A S. Kft munkavállalója volt H. Z. 2017. szeptember 1. és 2021. szeptember 20. napja között, aki a munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással megszüntette, a felmondás okaként a munkabér kifizetésének rendszeres elmaradását jelölte meg.

A S. Kft ügyvezetője, P. Zs. és H. Z. korábban házastársak voltak, akik között a házastársi közös vagyon megosztása körében jogvita alakult ki. P. Zs. jogi képviselétét ugyancsak az eljárás alá vont ügyvéd látja el.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2021. szeptember 14. napján megkeresést küldött H. Z.-nek, amelyben felszólította, hogy a 2021. augusztus 30. napján a [...] helyrajzi szám alatt található telephelyről eltulajdonított eszközöket, iratokat és a 8.950.000 Ft készpénzt tartalmazó mobil széfet haladéktalanul szolgáltatassa vissza.

H. Z. 2021. szeptember 20. napján a munkaviszonyát azonnali hatállyal felmondta, illetőleg az ugyanezen a napon kelt válaszlevelében tételesen cáfolta a vele szemben felhozott vádakát.

Az eljárás alá vont ügyvéd a S. Kft jogi képviselétében 2021. szeptember 24. napján írásban megkereséseket küldött a társaság üzleti partnereinek és ügyfeleinek, köztük a bejelentő által képviselt gazdasági társaságnak is, amelyben többek között a következőket írta:

„Ügyfelemnél sajnálatos módon lopás, sikkasztás és hűtlen kezelés gyanúja merült fel a cég korábbi munkavállalója, H. Z. vonatkozásában.

A munkavállaló által okozott károk felmérése jelenleg folyamatban van, melynek során a társaság ügyvezetése észlelte, hogy 2021. július-augusztus hónapban az Önök felé elvégzett munkák munkalapjai hiányoznak, és információink szerint azt annak ellenére, hogy a javításokat a társaság munkavállalói a cég eszközeivel a S. Kft telephelyén végezték el, az E. T. Kft számlázta ki Önök felé. Az E. T. Kft az általam képviselt társaságtól eltulajdonított eszközökkel csak 2021. szeptember közepén nyitott műhelyt, addig sem eszközökkel, sem állománnyal nem rendelkezett a munkák elvégzéséhez.

Kérem szíves tájékoztatásukat az ügyben is, hogy az E. T. Kft-től a fenti időszakot megelőzően fogadtak-e be számlákat, tekintettel arra, hogy ebben az esetben is valótlán tartalmúak a számlák, mivel a munkákat ügyfelem végezte el.

Az eljárás alá vont ügyvéd a S. Kft jogi képviselétében 2021. október 14. napján H. Z.-vel szemben büntetőfeljelentést tett.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy a tényállást nem mérlegeléssel állapította meg, hiszen bizonyítékokat nem kellett érdemben egymással összevetni, mivel a bizonyítékok egy irányba mutattak; így a fentiekben rögzített tényállás megállapítására vezettek.

A jelen fegyelmi eljárásban nem az volt a kérdés, hogy mi történt (*tényállás*), hanem az, hogy az adott helyzetben az eljárás alá vont ügyvéd részéről elhangzott nyilatkozat, kijelentés az ügyvédi magatartás szabályok által túrt és tolerálható kifejezés-e (*jogkérdés*), ha nem, akkor milyen tételes szabályozást sért, ha a szabály megsértése megállapítható, akkor azt milyen szankcióval szükségszerű honorálni, amely megfelelően egyéniesített és a visszatartó erőt is hordoz.

Az eljárás alá vont ügyvéd a S. Kft üzleti partnerei részére megküldött levélben szereplő inkriminált kifejezés megtörténtét soha nem vitatta, eredménnyel nem is tehetné volna, hiszen a bejelentők által csatolt levél a kijelentés megtörténtét és pontos szövegszerű megjelenését megfelelően bizonyította.

Az eljárás alá vont ügyvéd a felelősségét a vizsgálati szakaszban részben vitatta és a fegyelmi eljárás megszüntetését kérte, az ügyben érdemi védekezést terjesztett elő írásban.

Utóbb a fegyelmi tárgyaláson a felelősségét teljes egészében elismerte, felelősségét nem vitatva némi magyarázattal kívánt szolgálni a magatartására.

Az ügygel kapcsolatban előadni kívánta, hogy az érintett felek elváltak, a vagyonmegosztási szerződés teljesítésével kapcsolatosan volt vita közöttük.

E körben a fegyelmi eljárást elrendelő határozatban szereplő adatok pontosításra szorulnak álláspontja szerint.

Az ügy háttereként előadta, hogy a S. Kft-nek második éve dolgozott, mint ügyvédi iroda. Előadta, hogy kiürítették a telephelyet, eltűntek dolgok, arra nyilatkoztatta a partnereket az eljárás alá vont ügyvéd megbízója és maguk a partnerek kérték, hogy ügyvédi levélben konkrétumokat írjanak le. Az eljárás alá vont ügyvéd megbízója (az ügyfele) kérésére a tényállásban írt levél került megfogalmazásra. Az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy lehet, hogy szelídebben kellett volna fogalmazni és utóbb már óvatosabban fogalmazna.

Az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy megtették ügyfelével a büntető feljelentést, informálisan azt is tudta, hogy megalapozott gyanút közöltek H. Z.-vel szemben. Szemle és lefoglalás történt az eszközökre, a lefoglalással egybekötött szemle jegyzőkönyvét becsatolta az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi tárgyaláson.

A partnerek felé írt levélben az eljárás alá vont ügyvéd H. Z.-t nem megvádolta, hanem tájékoztatást adott arról, hogy bűncselekmény gyanúja merült fel.

Előadta, hogy H. Z. és P. Zs. között újabb eljárások vannak folyamatban.

Az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy tény, hogy erősen fogalmazott, amit sajnált, viszont hivatkozott arra is, hogy nem alap nélküliek a levélben szereplő állítások. A megfogalmazott gyanút utóbb a nyomozóhatóság közölte is, így a gyanú megalapozottá vált.

A fegyelmi biztos kérdésére előadta az eljárás alá vont ügyvéd, hogy talán három partnernek ment ki ilyen tartalmú levél.

A fegyelmi tanács döntése:

A.

A fegyelmi biztos indítványa alapos.

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésére álló okiratok, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata alapján állapította meg a tényállást és ezen belül azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartása fegyelmi vétség valósított meg.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: **Üttv.**) **107. §** Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

- a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, **jogszabályban**, a Magyar Ügyvédi Kamara **Alapszabályában** és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy **etikai szabályzatban** meghatározott **kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi**.

Az **Üttv. 1. § (1)** bekezdése szerint az ügyvédi hivatás - jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül – az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita – lehetőség szerinti – megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység, amely tevékenység magában foglalja az igazságszolgáltatásban való közreműködést

Az **Üttv. 1. § (3)** bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat **ÜESZ 2.1. pontja** értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez.

Az **ÜESZ 11.5. pontja** szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának a beadványa kirekesztő, emberi méltóságot sértő megállapításokat, közléseket nem tartalmazhat.

Az **ÜESZ 13.1. pontja** szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója tárgyalásai és eljárásai során hivatása hagyományainak megfelelően érintkezik a bíróságok, hatóságok tagjaival, valamint mindenki mással, akivel eljárása során kapcsolatba kerül, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja, valamint a saját hivatásával szemben is elvárja.

Az **ÜESZ 13.5. pontja** rögzíti, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlója e tevékenység gyakorlása során távol tartja magát a felek személyes ellenszenvéből fakadó vitáktól és ügyfeleit is hasonló magatartásra ösztönzi.

A fegyelmi biztos – helyesen – az *ügyvédi tevékenység gyakorlásából* eredő etikai szabály szándékos megsértését hívta fel és nem az ügyvédi tevékenységen kívüli magatartást róta az eljárás alá vont ügyvéd terhére.

B.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd magatartását 2 rendbeli szándékos magatartásnak minősítette, azért 2 rendbelinek, mert a tényállásban rögzített dehonesztáló kijelentés mindkét bejelentőt bűncselekménnyel hozza összefüggésbe, függetlenül attól, hogy a természetes személy bejelentő magatartásával kapcsolatos a nyilatkozat.

Szándékosnak pedig azért, mert az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata szerint a leveleit az ügyvédi tevékenység kapcsán joghatás kiváltása érdekében küldte el, tehát a gondatlanság fel sem merülhetett jelen ügyben.

C.

A Fegyelmi Tanács a tényállásban írt magatartás értékelésénél figyelembe vette az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatait és azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a bűncselekmény megvalósulását alappal feltételezte, az elkövető személyét illetően pedig kétség sem merült fel az eljárás alá vont ügyvédben a körülmények ismeretében.

A Fegyelmi Tanács ennek ellenére fegyelmi felelősség megállapítása mellett döntött, mert az az álláspontja alakult ki, hogy ügyvédi minőségben ellenérdekű félről üzleti partnereknek címezve sem hangzhat el a tényállásban rögzített kifejezés, mert az a mindkét bejelentő jó hírnevének és személyhez fűződő jogainak megsértésére alkalmas lehet. Ha az eljárás alá vont ügyvéd bűncselekményt észlel, akkor az arra jogosult szerveknél feljelentéssel kell élni, annak minden ódiomát felvállalva, ha a feljelentés nem valós, vagy nem vezet eredményre. Ezt a feljelentést nem is szükségszerűen az ügyvédnek kell felvállalnia (aláírnia).

Az ügyvéd részéről nem tolerálható, ha anélkül állítja tényként, hogy valaki bűncselekményt követett el, hogy az adott ügyben az adott személy elítélésre került volna sor (a konkrét esetben nemhogy gyanúsított kihallgatásra nem került sor, de még a feljelentés sem került megtételre), mint ahogy a S. Kft. üzleti partnereinek írt ügyvédi felszólító/tájékoztató levélben sem lehet egy vállalkozást azzal „megvádolni”, hogy bűncselekményből származó eszközökkel végzi a tevékenységét. Ennek gyanúja esetén a fent említett feljelentés megtétele az elvárható magatartás az ügyvédek esetében.

A Fegyelmi Tanács egyetért azzal, hogy bizonyos esetekben erősebb kifejezések használata is szükségessé válik az ügyfelek képviselője során, adott esetben ez írott formában is közzelendő; ez azonban nem vezethet az ellenérdekű fél (de egyetlen más eljárási szereplő) személyét érintő sértő kifejezések alkalmazásához, mint az a jelen esetben történt.

A megbízó kívánsága, ügyfél kérésének, elvárásának történő megfelelés nem ad felmentést a hivatásrendi szabályok megtartása alól, az ügyfél kérése fontos, de a hivatásrendi szabályokat nem írhatja felül.

Írásban - mint jelen esetben is - sokkal könnyebb nem elhamarkodott kijelentést tenni, és a gondolatainkat meg-, illetve esetleg átfogalmazni.

A markáns vélemény megfogalmazása (erősebb kifejezés alkalmazása) nem jelenti, nem jelentheti egyúttal a másik fél kifejezett és direkt megsértését, ezt az eljárás alá vont ügyvéd bizonyára – ez irányú szándéka esetén – sértő kifejezések alkalmazása nélkül is meg tudta volna tenni.

Ügyvédként egy bizonyos helyzet leereagálása kapcsán saját magunkkal szemben magasabb etikai mércét állítottunk fel. Így kötelesek vagyunk a felek egymással szemben támasztott (akár indokolt) gyűlöletén, személyes ellentétén felülemelkedni és *csak* az ügyvédi hivatáshoz méltó hangnemben kommunikálhatunk az ellenérdekű féllel (is), és akkor is tiszteletben kell tartanunk az ellenérdekű felet, ha esetleg úgy érezzük, hogy semmiféle tiszteletet nem érdemel, így például azt gondoljuk, hogy lopott, sikkasztott vagy hűtlenül kezelte a rábízott vagyont. Ez nemcsak erkölcsi kötelezettségünk ügyvédként, ez annál több. Ezt számunkra a tételes jog írja elő. Jogi képviselőként eljárva tett - a tényállásban rögzített sérelmes - közlések mindenképpen az ügyvédi tevékenységgel összefüggő vétségek.

A Fegyelmi Tanács a rendelkező részben írt fegyelmi büntetés kiszabását tartotta arányban állónak az elkövetett cselekmények tárgyi súlyával.

A Fegyelmi Tanács más fegyelmi büntetés kiszabására nem látott lehetőséget, mint a fegyelmi biztos által indítványozott pénzbírság.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK szabályzat (FESZ) 1.4. pontja kimondja, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy az enyhébben bírálendő el.

A cselekmény elkövetésekor és elbíráláskor egyaránt az Üttv. volt hatályban.

Az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével - ideértve azt is, ha az eljárás alá vont személy az általa okozott jogsérelmet elhárította, vagy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény miatt vele szemben más jogkövetkezményt alkalmaztak - mérlegelési jogkörében szabja ki.

A büntetés megállapításánál a Fegyelmi Tanács az Üttv. 108. § (1) bekezdés b.) pontjában meghatározott pénzbírság kiszabását tartotta a szándékosan elkövetett fegyelmi vétségek rendbeliségét és a vétségek súlyát tekintve arányos büntetésnek.

Ugyanakkor a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd javára értékelhető enyhítő és súlyosító körülményeket is figyelembe vett.

Enyhítő körülményként átlagos súllyal értékelt az eljárás alá vont ügyvéd beismerő, hibáját értő és elismerő nyilatkozatát, amelyet a fegyelmi eljárás egyik céljának megvalósulásaként értékelt, azért átlagos súllyal, mert a tényállás megállapítására a felelősség elismerő nyilatkozat hiányában az iratok tartalma alapján is megállapítható lett volna.

Átlagos súllyal értékelt enyhítő körülményként az eljárás alá vont ügyvéd 2 kiskorú gyermekről történő gondoskodási kötelezettségét.

Fokozott súllyal vette figyelembe *súlyosítóként* a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét, mivel korábban megrovás és pénzbírság fegyelmi büntetést is kiszabott vele szemben a Fegyelmi Tanács.

A Fegyelmi Tanács az ügy összes körülményét mérlegelve, az elkövetett fegyelmi vétség súlyát figyelembe véve, a rendelkező részben foglaltak szerint határozott és a kiszabott fegyelmi büntetést tartotta arányosnak a cselekménnyel.

Az eljárás alá vont ügyvéd elsősorban saját magát hozta ilyen helyzetbe a levél megfogalmazásakor és elküldésekor, azonban alappal feltételezhető, hogy a jelen eljárás komoly tanulságot szolgál és az eljárás alá vont ügyvédre mindenképp preventív hatással bír a kiszabott fegyelmi büntetés, maga a fegyelmi eljárás kellő visszatartó erő lesz a jövőben a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint.

Az átalányköltséget a 40.2. a.) pont alapján 80.000.-Ft összegben határozta meg a Fegyelmi Tanács.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A Fegyelmi Tanács határozata 2022. november 18. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2022. F. 162.